

[Justitsministeren.]

Jeg tror, det er rigtigt, at folketinget har en væsentlig opgave i at komme narkotika-problemet, hvis alvor jeg ikke et sekund underkender, til livs. Jeg har også visse opgaver i denne forbindelse, men jeg tror ikke, det udelukkende er justitsministeriet, dette vedrører, jeg tror, som jeg sagde før, det drejer sig om den behandlingsmæssige side af sagen.

Det vil jeg egentlig gerne tage udgangspunkt i for ikke mindst forslagsstillerne — og jeg tror og er overbevist om i den bedste hensigt og den bedste mening — taler jo om betydningen af, at vi sætter ind. Fru Inger Stilling Pedersen var inde på, at cirkulæret skulle overholdes men samtidig blev der sagt, at man ikke skulle straffe med bøder. Ja men hvad er det så, man vil? Det blev også sagt fra fru Inge Kroghs side at man gerne vil behandle. Jeg synes, at selve narkotika-problemet kræver den dybeste alvor, skal behandles med den dybeste alvor, men det, dette forslag går på, det er ikke så klart udtrykt — må jo være noget med en stærkere indsats politimæssigt, siden det er rettet til justitsministeren, med henblik på bøder antagelig, for det er jo ikke rigtigt, hvis man tror, det er lovligt at besidde hash. Det er det ikke. En advarsel er også en strafferetlig sanktion. Altså kan følgen kun være, at man ønsker, der i videre omfang skal idømmes bøder. Jeg synes, det er noget, man har brug for at få klarlagt for at forstå hele meningen med forslaget.

Må jeg så ikke — jeg skal ikke gå ind i en lang debat, der er andre emner, der skal behandles i eftermiddag — have lov til at udrydde en anden misforståelse. Jeg har prøvet at få det frem — af tidsmæssige grunde har jeg ikke nået det — men jeg er ret overbevist om, at jeg har ret i følgende: det var, da jeg selv for år tilbage var socialminister, at der blev udsendt et cirkulære om, at hvis personalet inden for det område, jeg havde med at gøre, inden for sociale institutioner, brugte hash, ville det medføre bortvisning. Jeg kan overrække fru Inge Krogh dette cirkulære, men jeg synes ikke, det skal stå uimodsagt. Man kan jo ikke have at netop den, der har en forpligtelse over for unge begår noget, som er ulovligt, og som altså kan medføre, at der gives en advarsel. Jeg mener bestemt, at reaktionen

var, at man i givet fald kunne risikere bortvisning, og det var noget der ikke kom så forfærdelig længe efter, at dette cirkulære fra rigsadvokaten blev udfærdiget i retsudvalget. Indholdet af det er fuldstændig rigtigt: der var en reaktion over for den, der havde med unge at gøre; jeg har ikke haft direkte at gøre med folkeskolen eller andre ting.

Fru Inge Krogh nævner, at hun i en socialgruppe i Christiania har set behandlerne ryge hash. Christiania blev jo af den tidligere regering betegnet som et socialt eksperiment, og fru Inge Krogh ved udmærket, at vi måtte vedgå arv og gæld, men i øvrigt ikke ville acceptere, at det var et socialt eksperiment, og jeg vil gerne sige, at de regler, man dér har vedtaget, har desværre heller ikke på dette punkt noget at gøre med samfundets officielle holdning; den er, som jeg nævnede her, at det har ikke været accepteret, heller ikke af den regering, hvorunder 1969-cirkulæret blev udfærdiget, at det var lovligt, at lærere kunne tillade sig at ryge hash. Med lærere mener jeg altså i snævrere forstand lærere inden for børne- og ungdomsforsorgen, men jeg er overbevist om, at det også gælder inden for folkeskolen.

Vi ved, der kommer en debat, det er jo aftalt allerede for nogen tid siden, i folketingets socialudvalg. Jeg er selv kaldt til samråd dér angående det problem, som vel er meget alvorligere end at besidde 5 g hash, for det er jo kun det, dette forslag egentlig handler om, nemlig den, der selv besidder 5 g hash; den, der har mere end det, eller den, der gør det gentagne gange, får i forvejen en bøde.

Jeg synes, det er meget vigtigere, at man får en debat i folketingets socialudvalg om narkotika-problematikken og ikke mindst om den dybt alvorlige side af det: problemerne i øjeblikket inden for forsorgen, inden for fængselsforsorgen; dér er også, det ved vi, store vanskeligheder, som både politiet og forsorgsdirektoratet har med alvorligt kriminelle, der fortsat har kontakter med disse kredse. Det er meget vigtigt, at vi samtidig i retsudvalget får taget dette op hurtigst muligt, og jeg håber, udvalget inden alt for længe vil have afsluttet sine overvejelser og sætte ind mod forhandlerne, mod den grove narkotikakriminalitet.